

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 437.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e126501/facsimile.pdf> (tilgået 01. juni 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Ehr. Christen: Den ærste Rigsdagsmand for det Døt høb-
benhavnske Distrikt (H. P. Hansen) har blandt Andet yttet, at hvis
denne Aftænding kom til at vigtige i sin nærværende Stillelse, ja
vilde den være i høi Grød uufredsstilende for den hele Befolkning.
Dette man, jeg vaa det Alvorligste betegne. Man vilde overrind
fude det i høi Grød stædig, og det vilde vesse en høi Grød af
Uufredssagen, derom Rigsdagen forsøgte denne Aftænding. Jeg skal
førstvrigt ikke indholde mig paa den ærste Rigsdagsmands Forordning,
da jeg deri glemmer den Land, som behørelse for de forrige Stander-
forsamlinger ved Behandlingen af denne Sag.

Christen: Det forslag, der er antydet af den ærste Rigsdags-
mand for Høbabenhusnske Distrikt (H. P. Hansen) er af en saa
eindommelig Natur, og paa en saa eindommelig Maade bliveret
grundet, at det ogsaa man vore illaet for den, der ikke har nogen
familie Adkomst til at tale, hvemden der behørsler i nogen an-
den Stand Navn, at tage Ord, og der i Kraft af et Princip,
der i det Mindste man have liget fra høi som nogen enestående Stand
Interesse, og det er det Princip, der man gaaede for den høe Lov-
givningsbefrielse. Lovslaget antyder, at man kan fulde vortale sig
for et almindelige Princip, og derpaa overrind det til Regeringen
at gennemføre det saaledes, som den gaaede for god. Men derom
man skal fuldholde denne Tanke, og derfor forelommer mig, at den maaette
gaae elstene i dette, men ligefaaen i andre tilfælde, saa vil Rig-
forsamlingen set ikke have Andet at gjøre, end at votere Nej, man
faaer Principe, og derefter overrind Gjennemførelsen af disse,
det vil enten høe den høe Sande Vorgroning, til Regeringen.
Det kan vel være, at han ogsaa vil votre mig, at det ikke er hans
Menighed, og at det ikke er rigtig, at lagte Nej im i hød en
Anden har sagt, men jeg lagde ikke Nej im i hånd Tanke; jeg
sager, han den i høi Grød liggende Lovslag, og jeg troer, at derom ikke
noget Andet skal i dette tilfælde end i alle andre, saa vil Conse-
quensien deraf blive, at den langvarende Forsamling har sal voore
døde anfægtige for, hvad et enestående Medlem under Diskussionen kan
have vittet.

Seaverius: Det er anført af et uret Medlem, at han har
seet i det Forslag, der er gjort af Rigsdagsmanden for Høbabenhusnske
Distrikt (H. P. Hansen) en Gjennemgang fra tilstigende Stander-
forsamlinger. Jeg selet mig opstøtter til i Kortet og med saa
Ord at nedslægge en Præcis herimod. Jeg troer, at Standerforsam-
lingerne, og urolig den af 1846, fuldkommen funne voore behøft, hvad
de gjorde som Standerforsamlinger, havde de naturligvis ikke funne
voore anfægtige for, hvad et enestående Medlem under Diskussionen kan
have vittet.

Grundtvig: Jeg skal ikke her indholde mig paa det meget
særpunkt Medlems Ord om den Spøg, som ligget til Grund for os
Alle, der have mereet at burde forslaae, at Forsamlingen paa den
enue efter den anden Maade, at den skulle forslaae Aftændingen, saa
at den ikke kommer til at træde i Kraft. Nu reiser jeg mig fun —
et om dette funne vi tales ved siden ved den enelige Behandling —
for, i Aftænding af, hvad et et uret Medlem af Stenderforsamlingen har an-
ført, at gaae opmærksom paa, hvad der under høi Sagens Be-
handling, naar man her er kommet til den Side, funne at voore
glemt. Han har tale om Krighæren, som om den for nærværende
Tid behød af lader Sonder. Et det saa? Han har talit om den,
som om den hid for vorre Dine som hal i og for sig selv, og som
om den vidt blidt vobet haf, naar fun de andre Stander, som
hertil have været undtagne fra Vorsten, kom til at hjælle, naar den
funn understøttes af dem. For jeg spørge, om Nej har vobet
om, til hvilken Stand alle Behandlingsmedlemme henbører og have hen-
bør, eller om Nej troer, at samme Krighed, Vorsten der end-
ogfaa ved denne Tidliggående har lagt for Dagen, at derom der ingen
Behandlingsmedlem havde været, eller derom ingen af dem varer gaaede
i Sjælden, ten da vidte have vist den samme Krighed; og endelig,
har der ingen Præsellige været med, hvor det gaaede Lid og Lid, eller
havde de holdt sig tilbage, eller have vistliggjort de Barnepligtslige været
de Enge, som have vist den Videns til Køren, Videns til Død eller
Selv? Altsaa vi maa ikke tale saa. Kan det da ikke i mange Hen-
sider rettelig siges, at naar i fredetid Barnepligten saaledes skal

opføres, at alt Sessionstiden, Garnisons- og Cafaternietidene skal
faaes Barnepligt, at det da er til hele Hollets og hele Rigens store
Gavn, at ti Alle have været barnepligtsige, og vidt det ikke have
varet til for Slade, daade i Krig og Fred, hvormed det havde været
saa?

Formanden: Jeg skal tillade mig at gjøre Forsamlingen op-
mærksom paa, at der vistof ikke er umuligt, at vi komme for vidt
ind i denne Debati, der, som sagt, dog nærmest angaaer Nej, som
havet til Betydningen af Udsæt, og som derhos kan glemmes ved
den enelige Behandling. Det var en ærste Rigsdagsmand, der an-
føde Ordet.

Oleesen: Jeg renoncereer paa Ordet, hvis Forsamlingen anfører
at statte Discusionen. (Gjere Stemmer; ja)

Orfled: Det er blot to Ord, jeg har at sige. (Gjere Stem-
mer; Afslutning! Afslutning!)

Oleesen: Jeg maae bemærke, at jeg har renoncereet paa Ordet af
Gjensen til Forsamlingen, men ikke af Gjensen til nogen enestående
Rigsdagsmand.

Formanden: Ville de Herrer, som ønske Afslutning, rette sig.
Da vi ved den færdige Udtælling vilde sig, at mange Større end
15 forlangte Afslutning, blev det sat under Afslutning, om Forsam-
lingen skulle slutte. Dette Spørgsmål blev besvaret bekræftende med
82 Stemmer imod 23.

Bisbyp: Det forelommer mig, at det er retsigtigt, at forinden
Behandlingen af en Sag afslutes, sal Formanden svære Forsam-
lingen, om Nej maaette have Amendement til sille.

Formanden: Ja, det er fuldstændig rigtigt; jeg skal afsaa

gjøre det Spørgsmål, om der maaette være flere, der med Gjensen til

55 ønskede at fremstille Amendement.

Piussen: Jeg skal tillade mig i Højheds til de Bemærkninger,
som har gjort ved § 34, at udøve mig tilfældels til ved den enelige
Behandling at sille det Amendement, at alle Güter i Aftændingen
gjeres saa voldeligt, at de, kan forstås af Alle, hvorefter den ful
anvendes.

Derom dette Undtagende skulle findes opraciftil ikke ikke
være Forsamlingens Ørfist, da forholder sig mig subdoktoratet til
sille det Amendement, at Forsamlingen, naar den udmønster, bliver
betragtet af et Gjernske fra Justitsministeriet, hvori indeholdes næ-
dere forslag til de Güter, der findes i Aftændingen.

Orfled: Jeg mener, at alle Amendementer, der ere begrundede
i de tilslagte Bemærkninger, er maae bereettiget til at fremstille.

Formanden: Ja, men her er kun Tale om Amendement

til § 34.

Orfled: Det var fun det, jeg vilde bemærke, da der blev for-
langt Afslutning.

Formanden: Jeg maa opfordre de Medlemmer, der ønske at
sille Amendement, til at indleveres vobte paa Comitéret inden Ma-
dens Begyndelse paa Fredag efter tentz i Mødes føls.

Orfled: Det vil naturlig ikke være muligt, da man dog vorte-

lig maae have tid til at formule sine Amendements, og man
dovden ikke ved, hvilke Comitéer vil gaae ind paa.

Tvede: Det vil heller ikke fra nu af og til noget Mødes
Begyndelse være 45 Timer.

Formanden: Ja, saa kan man jo indlevere dem ved Slut-
ningen af Mødet.

Tvede: Men, Hr. Formand, derved betroes man dog den Tid,

vi ere samlede her, til at gjøre sine Amendements.

Formanden: Det er i Regularitet ingen Undtagelse gjort i
saar Hjemme, og jeg kan ikke antet end holde mig til Regularitet.
Derom der fulde vore nogen Amendement, der ikke var indleveret
inden den bestemte Tid, vil der dog under den enelige Behandling
funne sitte Spørgsmål om, hvorvidt Forsamlingen vil tillade, at
det højstfaa komme komme i Betragtning.

Küttichau: Gjører han jo sille de Amendements, som han
maaette have, og derefter overrind det til Comitéen, om den vil opnige
den eller et.

Formanden: Ja, man plejer at gjøre det saaledes; de gaae
til Comitéen, for at denne kan afgjøre, hvorvidt den vil gaae ind